

[Boligministeren]

disse masseudsættelsesforretninger – og så skal huslejen for resten også betales.

Kalnæs (SF):

Jeg vil for det første gerne sige til den socialdemokratiske ordfører, hr. Kaj Poulsen, at jeg synes, det er fantastisk, at socialdemokraterne uden at blinke kan acceptere en aktion imod kollegianerne, som totalt stopper for stipendier og studiestøtte. Én ting er, at man kan tage et beløb svarende til huslejen, men det undrer mig, at man accepterer uden videre, at man fjerner hele støtten. Det viser sig også, at der er adskillige borgerlige partier, som har protesteret imod det, sådan at det vel er tvivlsomt, om der er flertal for det. Men for socialdemokratiet er det åbenbart en rimelig ting. Jeg må opfatte det ligesom hr. Bjørn Elmquist, der sagde, at det var en straffeaktion, simpelt hen.

Boligministeren talte om, at man kunne komme ud for at skulle sætte politi ind i stort omfang og sætte 400 mennesker på gaden. Ja men det beviser netop for mig, at det ikke bare er nogle få uregerlige mennesker, men at det faktisk er en stor gruppe af befolkningen på det lokale sted, som synes, at man er udsat for urimeligheder.

Jeg vil gerne bede boligministeren om at svare på spørgsmålet om, med hvilken begrundelse man har fastlagt, at beboere i kollegier skal rammes 100 pct., mens man for beboere i almennyttigt byggeri, som er lønmodtagere, kun skal kunne tage 15 pct., samtidig med at man for selvstændige slet ikke indfører nye bestemmelser.

Jeg vil også godt spørge, om boligministeren har set på sammenhængen mellem pensionister og uddannelsessøgende. Pensionister får også alle deres penge fra staten. Det var rimeligt, at man sagde: så lukker vi totalt for det også. Har boligministeren overvejet det?

Kaj Poulsen (S):

Jeg må sige til hr. Kalnæs, som har gjort op, at vi skulle være vilde og begejstrede i socialdemokratiet for at gennemføre sådanne ordninger: vi håber bestemt på, at de ikke kommer til at træde i kraft, som boligministeren var inde på.

Men hvad er det, vi har med at gøre her? Ja, hvis man læser Aktuelt i dag, kan man se,

at Lejernes Landorganisations kollegieafdeling beklager dette forslag, men også indser nødvendigheden af det, for at vi kan undgå, at bl. a. kollegier ryger på tvangsauktion.

Hvad er så løsningen på de problemer, som opstår ude omkring? Der har været nævnt noget om politi med hunde. Der har været noget med, at byggeriet skulle gå på tvangsauktion. Hr. Kalnæs siger selv, at vi skal forhandle. Så er spørgsmålet: har det været muligt at forhandle sig frem til en løsning, så vi fik klarlagt huslejeboykotterne? Det kunne være ønskeligt, at hr. Kalnæs prøvede at undersøge, hvad der foregår i Galgebakken. Her har Boligforeningernes Landsbyggefond tilbudt en løsning på problemerne med tilskud, hvorved huslejen i 1979 og 1980, altså for en 2-årig periode, skulle stige 5 pct., mens man kan forvente, at lønningerne i den samme periode ikke stiger under 15 pct. Det har man sagt nej til.

Man har en situation i Galgebakken, hvor det er hr. Wilhjems partifæller, der kører det og fuldstændig vildleder befolkningen og beboerne derude om, hvad det er, det drejer sig om. Når der har været talt om en kommunal grundstigningsskyld eller en skattestigning, hvad siger man så? »Lad os endelig tage grundskylden, for den kan vi da boykotte, vi skal ikke have den direkte skattestigning.« Det er mennesker, som er fuldstændig ved siden af en normal tankegang, vi har med at gøre her, og derfor er vi nødt til at sætte ind på en unormal måde – en unormal måde, som jeg ikke tror nogen i dette folketing bryder sig om at gribe ind på, men det er desværre nødvendigt.

Wilhelm (VS):

»Hvad er det, vi er ude for?« sagde hr. Kaj Poulsen. Jeg vil gerne erindre om, at der ikke havde været nogen nedsættelser af kollegiehuslejerne dengang, hvis ikke der havde været boykot. Staten var ikke til at snakke med, så længe det var forhandlinger, kollegianerne ønskede. Først efter et års boykot var staten til at snakke med. Det er min inderligste overvisning, at vi heller ikke havde fået aftrapningen af rentesikringsordningen, hvis der ikke havde været boykotter. Hvis folk havde sat sig og rullet tommelfingre, havde vi stadig væk haft aftrapningen med 1 pct., 1 pct., 1,5 pct., 1,5 pct., selv om det gik langt